

Njallaav'zi

Her har en viss mann klort djupt
i grus og berg!
Furene etter neglene vidner om arg
vanmakt:

Den lange fra Dædnumuot, ki
ned Njallaav'zi

(Fandens
lillefinger er lang),
renna for Mir'kujåkka,
vannløse Gårkagår'sa

(med skjult
isblod langs ryggraden),
Jiettanagår'sas fandenivoldske
sug av Shangri La,
og sporet etter tommeltott-neglen
lengst nord:
Rasseaddjalgår'sa
langs fjellrevens eget fjell

Det må ha vært på en fredag
den 13.
at hinmannen klorte i jordskorpa
sydøst for Jår'ba Cier'te.
Hele lørdagen
sto furene i tundralandet som arr
fylt av koldbrann

Men søndag
smurte Vårherre (som glemte
budet om hvile)
grønn salve i sårene.
BLI LIV!
Og mandag var furene fylt
av en hektisk frodighet
som fjellreven, svalene,
falken og myggmyriadene
priste og sa:

Heksa—

Forts. fra side 4

- Gje den onde mann tok dæ:
eller bare ønsket dem vondt, straks
var den onde til stede.

Og nå på det ytterste ropte hun i
retten og sa:

- Ho Lisbeth, Rasmus Jonsen si
kjerring i Omgang og ho Anne, Martin
Nilsen si kjerring i Langfjorn e like så
mykke skyldig som æ! Dem kan like
mykke trolldomskunst som æ kan!

Etter det som her i retten er sagt og
etter egen bekjennelse er hun tilfunnen å
straffes til Ild og Baal.

(På ting i Omgang høsten etter ble
Lisbet Nilsdatter, Rasmus Jonsens kone
fra Omgang stilt for retten. Da hun
nektet å kunne trolldomskunster, ble
hun prøvd på vannet, og hun flaut som
ei kork. Dermed bekjente hun en lang
og smertelig omgang med djevelen og
ble dømt til ild og bål.)

TROSBEKJENNELSE

For den som er godtroende
nok, er det nok av gode ting
å tro på - friheten, for eksempel
ikke til, men fra noe, jeg tror
på innvendingene mot krig og
kjærlighet, og at kjærligheten
er sterkere enn alle innvendinger
for etter at du har vært her
er verden omskapt -

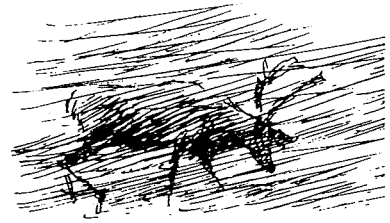

jeg tror på oppvåkningen
og på nytten av det unyttige
på ordets sprengvirkning
følelser som gjør mitt hjerte
til en røverhule, jeg tror at
det er rett for krokstaven
å være krokete, og at bare
tiden måler riktig avstand

elver tror jeg på, trær og
glatte steiner, jeg tror på
fotreiser en natt i fjellene
Samuel Beckett tror jeg på
markmus og små edderkopper
jeg tror at stillheten
er et dikt som blir igjen
hvis troen mister meg
før jeg har mistet troen -

Frithjof Vang

Av Idar Kristiansen

- Himmel på jorden!
Om nå bare menneske-termittene
høfligst
kunne holde seg vekk!

Men der Fanden risper
landskapet
oppstår forgiftning
(svovel, gull, bly etc. etc.)
I Njallaav'zi
er navnet uran.

Blodsuger-svermene
klarer seg nok selv om termittene
brøyter seg frem til Njalla
med brøl
og borende brodder av stål.

Men hvor
skal de hjemløse falkene,
fjellrev-ungene og
 taksvalene uten tak
gjøre av seg?
Og blomstene
som slett ikke alle er liljer
 på marken, men kanskje
brudespore, en vill orkide?

Og hvor
skal våre små barn våre håp
 gjøre av seg
om uran-dyret bak går'sa-veggene
en forferdelig natt

slipper løs?

